Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 74/2004

af 13. januar 2004

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien

(EFT L 12 af 17.1.2004, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 2143/2004 af 13. december 2004	L 370	1	17.12.2004

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 107 af 28.4.2005, s. 44 (2143/2004)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 74/2004

af 13. januar 2004

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Den 18. december 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (»indledningsmeddelelsen« i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) (»sengelinned af bomuld«) med oprindelse i Indien ([2]) og indledte en undersøgelse.

(2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet i november 2002 af Committee of the Cotton and Allied Textile Industries of the European Communities (Eurocoton, også benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegnede sig for mere end 25 % af den samlede produktion i Fællesskabet af sengelinned af bomuld. Klagen indeholdt beviser for, at der forekom subsidiering i forbindelse med nævnte vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en antisubsidieprocedure.

(3) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i forordning (EF) nr. 2026/97 (»grundforordningen«) underrettede Kommissionen Indiens regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori det blev påstået, at subsidieret import af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien forvoldte EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Indiens regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen med hensyn til indholdet af klagen og nå til en gensidigt acceptabel løsning. Kommissionen afholdt efterfølgende konsultationer med Indiens regering i Bruxelles, hvor Indiens regering ikke fremlagde afgørende beviser, der kunne anfægte påstandene i klagen. Der blev imidlertid taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af den indiske regering med hensyn til påstandene i klagen om subsidieret import og om den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt.

(4) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter og de importører, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland, klageren og de øvrige producenter i Fællesskabet samt kendte producentsammenslutninger og brugere

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

([2]) EFT C 316 af 18.12.2002, s. 10.

▼B

om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(5) Det blev fremført, at der var gået mere end 45 dage mellem indgivelsesdatoen og datoen for indledningen af undersøgelsen. Ifølge grundforordningens artikel 10, stk. 13, anses en klage for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen. Modtagelsen blev anerkendt torsdag den 31. oktober 2002. Da fredag den 1. november var en helligdag, var den første arbejdsdag efter Kommissionens anerkendelse af modtagelsen mandag den 4. november 2002. Derfor må den 4. november 2002 betragtes som den dato, hvor klagen blev indgivet. Indledningsmeddelelsen blev offentliggjort den 18. december 2002, hvilket klart er inden for 45 dage efter indgivelsen af klagen. Indledningsmeddelelsen blev derfor offentliggjort inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 13.

2. **Stikprøver**

UDTAGNING AF STIKPRØVER BLANDT EKSPORTØRER/PRODUCENTER I INDIEN

Generelt

(6) I betragtning af det store antal eksportører i Indien besluttede Kommissionen at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 27 i grundforordningen.

(7) For at gøre det muligt for Kommissionen at udvælge en stikprøve blev eksportører og deres repræsentanter i henhold til artikel 27, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende senest tre uger efter indledningen af proceduren og give grundlæggende oplysninger om deres eksport og omsætning på hjemmemarkedet og om bestemte subsidieordninger samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber og disse selskabers aktiviteter. I denne forbindelse henvendte Kommissionen sig også til Indiens myndigheder.

Forhåndsudvælgelse af stikprøven

(8) Over 80 selskaber gav sig til kende, afgav de ønskede oplysninger inden for fristen på tre uger og havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Disse selskaber blev anset for samarbejdsvillige og blev taget i betragtning ved udvælgelsen af stikprøven. Disse selskaber tegnede sig for mere end 90 % af Indiens samlede eksport til Fællesskabet.

(9) De selskaber, der ikke indgik i den endelige stikprøve, blev underrettet om, at en eventuel antisubsidietold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen, dvs. at det ikke vil overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der fastsættes for selskaberne i stikprøven.

(10) De selskaber, der ikke gav sig til kende inden for fristen i indledningsmeddelelsen, blev anset for at være ikke-samarbejdsvillige selskaber.

Udvælgelse af stikprøven

(11) I overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, i grundforordningen baseredes udvælgelsen på den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. På dette grundlag blev otte eksporterende producenter (og tre med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber) udvalgt til at udgøre stikprøven efter samråd med

▼B

repræsentanterne for selskaberne, sammenslutningen af erhvervsgrenens eksportører (Texprocil) og Indiens regering. Stikprøven tegnede sig for 55 % af Indiens eksport af den pågældende vare til Fællesskabet.

(12) De selskaber i stikprøven, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, fik tildelt deres egen subsidiemargen og en individuel toldsats.

Individuel undersøgelse af de selskaber, der ikke indgik i stikprøven

(13) 21 selskaber, der ikke blev udvalgt til at indgå i stikprøven, anmodede om beregning af individuelle subsidiemargener. I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i grundforordningen kunne deres anmodninger ikke imødekommes i den aktuelle undersøgelse, idet antallet af eksportører var så stort, at individuelle undersøgelser ville være urimeligt byrdefulde og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. De 21 selskaber blev derfor underrettet herom.

UDTAGNING AF STIKPRØVER BLANDT PRODUCENTERNE I FÆLLESSKABET

(14) I betragtning af det store antal producenter i Fællesskabet, som støttede klagen, og i overensstemmelse med artikel 27 i grundforordningen oplyste Kommissionen i indledningsmeddelelsen, at den ville udvælge en stikprøve af producenter i Fællesskabet på grundlag af EF-erhvervsgrenens største repræsentative produktions- og salgsmængde, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Med henblik herpå anmodede Kommissionen selskaber om at afgive oplysninger om produktion og salg af samme vare.

(15) På grundlag af de modtagne besvarelser udvalgte Kommissionen fem selskaber i tre medlemsstater. Ved udvælgelsen blev der taget hensyn til produktions- og salgsmængden for at dække den mest repræsentative markedsstørrelse.

(16) To af disse fem selskaber, som var blandt de mindste, kunne ikke afgive en fuldstændig liste over alle transaktioner til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i undersøgelsesperioden, og de blev derfor anset for kun delvist at samarbejde.

3. **Undersøgelse**

(17) En række eksporterende producenter i det pågældende land samt producenter, brugere og importører i Fællesskabet tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist, og som dokumenterede, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt mundtligt.

(18) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaer fra de fem klagende fællesskabsproducenter i stikprøven, fra en repræsentativ stikprøve af otte eksporterende producenter (plus tre dermed forretningsmæssigt forbundne selskaber) i Indien og fra en uafhængig importør i Fællesskabet.

(19) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Producenter i Fællesskabet:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co.KG, Tyskland

— Descamps SA, Frankrig

— Gabel industria tessile SpA, Italien

— Vanderschooten SA, Frankrig

— Vincenzo Zucchi SpA, Italien

▼B

Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet:

— Richard Haworth, Det Forenede Kongerige

Eksportører/producenter i Indien:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai

— Divya Textiles, Mumbai

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (forretningsmæssigt forbundet med Texcellence Overseas)

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabad

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (forretningsmæssigt forbundet med The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— N. W. Exports Limited, Mumbai (forretningsmæssigt forbundet med The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.)

— Pasupati Fabrics, New Delhi

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai

— Texcellence Overseas, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

(20) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2001 til 30. september 2002 (»undersøgelsesperioden«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

(21) Da der var behov for yderligere undersøgelser i forbindelse med visse aspekter vedrørende subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, blev der ikke indført nogen foreløbige antisubsidieforanstaltninger mod sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(22) Den pågældende vare er bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 6302 21 00 (Taric-kode 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-kode 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-kode 6302 31 90 90) og ex 6302 32 90 (Taric-kode 6302 32 90 19). Sengelinned omfatter lagner (formtilskårne eller flade), dynebetræk og pudebetræk, som med henblik på salg er pakket enten separat eller i sæt. Alle varetyper minder om hinanden med hensyn til deres væsentlige fysiske egenskaber og anvendelsesformål. De anses derfor for at være en og samme vare.

2. Samme vare

(23) Den vare, der fremstilles og sælges på Indiens hjemmemarked, og den vare, der eksporteres til Fællesskabet fra Indien, samt den vare, der fremstilles og sælges i Fællesskabet af fællesskabsproducenterne fandtes grundlæggende at have samme fysiske egenskaber og anvendelsesformål og anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 5.

C. SUBSIDIERING

1. Indledning

(24) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte

▼B

Kommissionen følgende seks ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes eksportsubsidier:

i) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)

ii) »Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)

iii) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCG) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

iv) »Advance License Scheme« (ALS) (forhåndslicensordningen)

v) »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (EPZ/EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

vi) »Income Tax Exemption« (ITE) (fritagelse for indkomstskat).

(25) De i betragtning 24 nævnte ordninger i), ii), iii), iv) og v) er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) (»loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved Foreign Trade Act bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. To af disse dokumenter er relevante for undersøgelsesperioden i denne sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. april 1997 til 31. marts 2002 og femårsplanen for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2007. Desuden fastsætter Indiens regering også de procedurer, der styrer Indiens udlandshandelspolitik, i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 April 2002 to 31 March 2007« (bind 1). En tilsvarende procedurehåndbog findes for perioden 1. april 1997 til 31. marts 2002. Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

(26) Det blev fastslået ved kontrolbesøget hos den indiske regering, at der ikke er sket væsentlige ændringer af eksport- og importpolitikken i forbindelse med de angivelige subsidieordninger i undersøgelsesperioden. Det fremgår klart af eksport- og importpolitikken for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2007, at licenser, certifikater og tilladelser, der er udstedt før påbegyndelsen af denne politik, fortsat vil være gyldige til det formål, hvortil de er udstedt, medmindre andet er fastsat.

(27) Henvisninger til retsgrundlaget for de undersøgte ordninger i) til v) omhandlet i betragtning 24 vedrører i det følgende eksport- og importpolitikken for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2007 og »Handbook of Procedures — 1 April 2002 to 31 March 2007« (bind 1) (procedurehåndbogen).

(28) Den i betragtning 24 nævnte indkomstskatteordning (ordning nr. vi)) er baseret på »Income Tax Act of 1961« (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven).

2. **»Duty Entitlement Passbook Scheme«(DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(29) DEPB trådte i kraft den 1. april 1997 ved Customs Notification 34/97. Stk. 4.3.1. til 4.3.4 i eksport/importpolitikdokumentet og stk. 4.37 til 4.53 i procedurehåndbogen indeholder en detaljeret beskrivelse af ordningen. DEPB er en ordning, der afløser Passbook-ordningen, som ophørte den 31. marts 1997. Fra starten var der to typer DEPB, nemlig DEPB på før-eksportbasis og DEPB på efter-eksportbasis. Indiens regering har fremhævet, at DEPB på før-eksportbasis blev afskaffet den 1. april 2000, og at ordningen derfor ikke er relevant for undersøgelsesperioden. Det blev fastslået, at ingen af de undersøgte selskaber opnåede

▼B

fordel af DEPB på før-eksportbasis. Det er derfor ikke nødvendigt at vurdere, om denne ordning er udligningsberettiget.

b) *Støtteberettigelse*

(30) DEPB på efter-eksportbasis står åben for producenter/eksportører eller handelsselskaber/eksportører (dvs. forhandlere).

c) *Praktisk gennemførelse af DEPB på efter-eksportbasis*

(31) I henhold til denne ordning kan enhver støtteberettiget eksportør anmode om kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de udførte færdigvarer. Sådanne DEPB-procentsatser er fastsat af de indiske myndigheder for de fleste varer, herunder den pågældende vare, på grundlag af gældende Standard Input/Output-normer (SION). En licens med angivelse af det bevilgede kreditbeløb udstedes automatisk ved modtagelse af en anmodning herom.

(32) DEPB på efter-eksportbasis åbner mulighed for at anvende sådanne kreditter til udligning af told i forbindelse med senere indførsel af varer, hvis indførsel ikke er begrænset eller forbudt. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

(33) DEPB-licenser er frit omsættelige og sælges derfor jævnligt. DEPB-licensen er gyldig i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdagen. Selskabet skal betale et gebyr til den relevante myndighed svarende til 0,5 % af den indrømmede DEPB-kredit.

d) *Konklusion om DEPB på efter-eksportbasis*

(34) Når et selskab udfører varer, bevilges det en kredit, som kan anvendes til udligning af told på fremtidig indførsel af alle varer, eller blot sælges.

(35) Kreditten beregnes automatisk på grundlag af en formel, der benytter SION-satser, uanset om råmaterialerne er importeret, om der er betalt importafgift på dem, eller om de rent faktisk er blevet brugt til eksportproduktion eller i hvilke mængder. Et selskab kan kræve en licens på grundlag af dets tidligere eksport, uanset om det overhovedet foretager import eller køber varer fra andre kilder. DEPB-kreditter anses for at være et finansielt bidrag, fordi de er et tilskud. De indebærer en direkte overførsel af midler, da de enten kan sælges og omsættes til likvider eller benyttes til udligning af importtold, hvilket betyder, at den indiske regering mister indtægter, den ellers ville have haft.

(36) Texprocil fremførte, at hvis eksportøren rent faktisk har importeret råmaterialer, der er benyttet ved fremstilling af de eksporterede varer, og har benyttet DEPB-kreditterne til at betale tolden på disse importerede råmaterialer, kan eksportøren ikke siges at have opnået en udligningsberettiget fordel i henhold til DEPB.

(37) I denne forbindelse giver artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), mulighed for en undtagelse for bl.a. godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger, der overholder de faste regler i bilag I, punkt i, og bilag II (definition på og regler for godtgørelse) og III (definition på og regler for substitutionsgodtgørelse).

(38) Eksportøren er imidlertid i dette tilfælde ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet.

(39) Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.

▼B

(40) Endelig er eksportører berettiget til DEPB-fordelene, uanset om de overhovedet importerer produktionsfaktorer. For at opnå fordelen, er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til fordelene ved DEPB. DEPB på efter-eksportbasis opfylder således ikke bestemmelserne i bilag I til III.

(41) Da der ikke stilles krav om, at importerede råmaterialer forbruges i produktionsprocessen, eller forefindes en kontrolordning som krævet i bilag II til grundforordningen, kan DEPB på efter-eksportbasis ikke anses for at være en tilladt godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning (bilag III), jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii).

(42) Da den i betragtning 37 nævnte undtagelse fra subsidiedefinitionen for godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordninger derfor ikke finder anvendelse, opstår spørgsmålet om eftergivelse af overskydende afgifter ikke, og den udligningsberettigede fordel er eftergivelsen af den samlede importtold, der normalt er skyldig for al import.

(43) På grundlag af ovenstående konkluderedes det, at den indiske regering ved at udstede en frit omsættelig licens yder et finansielt bidrag til eksportørerne i henhold til DEPB. Dette finansielle bidrag fra Indiens regering medfører en fordel for indehaveren af DEPB-licensen, da denne modtager gratis penge, der ikke kunne være tilvejebragt andre steder på det kommercielle marked. Ordningen er derfor et subsidie. Da subsidiet kun kan opnås ved eksport, er det retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det anses derfor for at være specifikt og dermed udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet for DEPB på efter-eksportbasis*

(44) Selskabernes fordel blev beregnet på grundlag af det i licenserne indrømmede kreditbeløb, som er blevet benyttet eller overdraget i undersøgelsesperioden.

(45) I tilfælde, hvor licenserne blev benyttet til at importere varer uden betaling af gældende told, blev fordelen beregnet på grundlag af den samlede importtold, som der var blevet givet afkald på. I tilfælde, hvor licenserne blev overdraget (solgt), blev fordelen beregnet på grundlag af størrelsen af den kredit (den pålydende værdi), der blev indrømmet i licensen, uanset licensens salgspris, idet salget af en licens er en rent kommerciel beslutning, der ikke ændrer størrelsen af den fordel (svarende til den indiske regerings overførsel af midler), der er opnået af ordningen.

(46) Subsidiebeløbet er blevet fordelt over den samlede eksport i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7 i grundforordningen. Ved beregningen af fordelen er de gebyrer, der var nødvendige for at opnå subsidiet, blevet fratrukket.

(47) Det blev for et selskab fastslået, at eksport- og importpolitikken udtrykkelig udelukkede visse varer fra at være omfattet af DEPB, da eksporten af disse varer var genstand for særlige licenser. Med henblik på at beregne subsidiebeløbet udtrykt i værdi fandtes det i dette tilfælde passende at sprede fordelen af DEPB (tæller) på omsætningen i forbindelse med eksport af de varer, der var berettiget til DEPB (nævner).

(48) Texprocil og flere selskaber krævede, at omkostningerne til at betale særlige agenter, salgsprovision og forskellige andre udgifter skulle fratrækkes ved beregningen af fordelen i henhold til denne ordning. I denne forbindelse skal det bemærkes, at anvendelsen af tredjeparter til salgslicenser er en rent kommerciel beslutning, der ikke ændrer størrelsen af den kredit, der er indrømmet i licenserne. Under alle omstændigheder kan kun omkostninger, som nødvendigvis påløber for at opnå et subsidie, fratrækkes, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra

▼B

a). Da de ovennævnte omkostninger ikke er nødvendige for at være berettiget til subsidiet, blev kravene afvist.

(49) Texprocil og flere selskaber hævdede, at salget af DEPB-licenser var genstand for omsætningsafgift, og at fordelen derfor burde reduceres tilsvarende. I henhold til indisk afgiftslov er den afgiftspligtige ved omsætningsafgift imidlertid køberen og ikke sælgeren. Sælgeren opkræver blot omsætningsafgiften på vegne af de relevante myndigheder. Denne påstand blev derfor afvist.

(50) Flere selskaber fremførte, at salget af deres DEPB-licenser ville skabe yderligere indtægter og derved øge deres samlede skattetilsvar, navnlig med hensyn til selskabsskat. Det blev derfor fremført, at den fordel, som disse virksomheder opnåede fra DEPB-transaktioner, skulle reduceres med det beløb, der rent faktisk skulle betales i indkomstskat. Selskaberne erklærede også, at dette krav ikke ville være berettiget, hvis der ikke skulde betales indkomstskat i samme periode. Endvidere fremførte Texprocil, at DEPB-indtægter skal beskattes med den enhedssats, der gælder for eksportører, og at i tilfælde, hvor eksportøren rent faktisk har betalt indkomstskat af de DEPB-fordele, der er indrømmet af den indiske regering, er den opnåede fordel tilsvarende mindre.

Ved undersøgelsen af disse argumenter skal det først erindres, at en DEPB-kredit udgør et tilskud, der er ydet på et bestemt tidspunkt. Ifølge de foreliggende oplysninger kan det ikke udelukkes, at disse tilskud senere kan forøges et selskabs samlede skattetilsvar. Dette vil imidlertid være en fremtidig begivenhed, som afhænger af mange faktorer, hvoraf de fleste er påvirket af kommercielle beslutninger, som firmaet selv træffer. Sådanne faktorer er ikke blot knyttet til spørgsmål i forbindelse med prisfastsættelse og salg, men vedrører også andre aspekter, der afgør det samlede skattetilsvar, såsom beslutninger om afskrivningssatser, overførsel af tab og mange andre faktorer. Alle disse beslutninger påvirker den skattesats, der i sidste ende vil blive anvendt på et selskab i et bestemt skatteår. Det er derfor ikke muligt nøjagtigt at fastslå, i hvilket omfang fordele opnået fra salg af DEPB har bidraget til den gældende skattesats. Hvis de pågældende selskaber havde benyttet deres DEPB-licenser til det formål, hvortil de rent faktisk er beregnet, nemlig til import af råmaterialer, ville det desuden have sænket deres omkostninger og ikke øget deres indtægter, hvilket igen kan have en anden indvirkning på beskatningen.

Det er derfor klart, at indrømmelsen af DEPB-kreditter og en eventuel senere beskatning deraf udgør to uafhængige aktioner fra den indiske regerings side. Det er ikke op til undersøgelsesmyndigheden at forsøge at rekonstruere den situation, som ville foreligge i tilfælde af beskatning eller i mangel herpå. Under alle omstændigheder ville dette ikke påvirke beregningen af det subsidiebeløb, der blev fastslået i undersøgelsesperioden.

Disse påstande blev derfor afvist.

(51) Otte selskaber i stikprøven opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 1,45 % og 8,44 %.

3. »Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)

a) *Retsgrundlag*

(52) Retsgrundlaget for denne ordning er stk. 4.2.1. til 4.2.7 i eksport- og importpolitikdokumentet og stk. 4.31 til 4.36 i procedurehåndbogen.

▼B

b) *Støtteberettigelse*

(53) DFRC udstedes til en forhandler-eksportør eller producent-eksportør for importen af råmaterialer, der benyttes til fremstilling af varer, uden betaling af den gældende told.

c) *Praktisk gennemførelse*

(54) DFRC er en efter-eksportordning, som tillader »genanskaffelse«, dvs. toldfri import af råmaterialer, der har samme tekniske egenskaber, kvalitet og specifikationer som de varer, der benyttes i eksportvaren. Mængden af sådanne råmaterialer fastsættes på grundlag af SION. Sådanne indførte varer kan sælges på hjemmemarkedet eller anvendes på anden måde.

(55) I henhold til denne ordning kan enhver støtteberettiget eksportør ansøge om et certifikat. DFRC udstedes til import af råmaterialer, jf. de i forsendelsespapirerne angivne SION.

(56) DFRC dækker kun de råmaterialer, der er fastsat i SION. De tekniske egenskaber ved samt kvaliteten og specifikationerne af råmaterialer, hvis genopfyldning er tilladt, skal svare til de samme egenskaber ved de råmaterialer, der benyttes i eksportvaren.

(57) DFRC-certifikater er frit omsættelige. DFRC-certifikater er gyldige i 18 måneder.

d) *Konklusion om ordningen*

(58) Når et selskab udfører varer, bevilges det et certifikat, som kan anvendes til udligning af told på fremtidig indførsel af alle varer, der fysisk indgår i de eksporterede varer, eller det kan blot sælges.

(59) Certifikaterne anses for at være et finansielt bidrag, fordi de er et tilskud. De indebærer en direkte overførsel af midler, da de enten kan sælges og omsættes til likvider eller benyttes til udligning af importtold, hvilket betyder, at den indiske regering mister indtægter, den ellers ville have haft.

(60) Den indiske regering og Texprocil fremførte, at DFRC er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, da ordningen gør det muligt at genanskaffe råmaterialer, der er benyttet i den eksporterede vare. Da mængden, kvaliteten, de tekniske egenskaber og specifikationerne svarer til det, der gælder for de råmaterialer, som er benyttet i den eksporterede varer, er ordningen efter den indiske regerings og Texprocils opfattelse tilladt i henhold til aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Texprocil fremførte også, at når det vurderes, om ordningen er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, er det relevante kriterium de varer, der importeres, og ikke, hvem der foretager importen. Det blev endvidere fremført, at for så vidt angår regeringen ydes der ingen yderligere fordel.

(61) Artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen giver mulighed for en undtagelse for bl.a. godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger, der overholder de faste regler i bilag I, punkt i), og bilag II (definition på og regler for godtgørelse) og III (definition på og regler for substitutionsgodtgørelse).

(62) Det skal understreges, at godtgørelsesordningen indebærer refusion af told, der er betalt på importerede råmaterialer, som er blevet forbrugt ved fremstillingen af en eksporteret vare. I DFRC's tilfælde behøver der imidlertid ikke at have været noget import af råmaterialer, for hvilke der i første omgang er betalt told eller indrømmet toldfritagelse.

(63) Godtgørelsesordninger kan indebære efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af en anden vare, herunder situationer, hvor eksporterede varer af sidstnævnte gruppe indeholder indenlandske råmaterialer, der har samme kvalitet og egenskaber som de varer, der er substitueret for de importerede råmaterialer

▼B

(såkaldte »substitutionsgodtgørelsesordninger«). Et selskab kan f. eks. i tilfælde af mangel på importerede råmaterialer benytte indenlandske råmaterialer og indarbejde disse i eksportvarerne og derefter senere importere en tilsvarende mængde råmaterialer toldfrit. I denne forbindelse er det vigtigt, at der findes et kontrolsystem, fordi dette gør det muligt for regeringen i eksportlandet at sikre og påvise, at den mængde råmaterialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke er større end den mængde tilsvarende varer, som i en hvilken som helst form eksporteres, og at der ikke sker godtgørelse af importafgifter ud over det beløb, der oprindelig blev pålagt de pågældende importerede råmaterialer.

(64) DFRC, der som nævnt i betragtning 54 er en efter-eksportordning, indeholder en forpligtelse til kun at importere råmaterialer, der forbruges ved fremstilling af de eksporterede varer. Disse råmaterialer skal have samme kvalitet og egenskaber som de indenlandske råmaterialer, der er benyttet i de eksporterede varer. DFRC har således nogle af de egenskaber, der kendetegner en substitutionsgodtgørelsesordning, jf. bilag III i grundforordningen. Undersøgelsen fastslog imidlertid, at der ikke forefindes nogen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, om der forbruges råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i givet fald hvilke, eller om der har været tale om for stor fordel vedrørende importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.

(65) Desuden er DFRC-certifikater som nævnt i betragtning 57 frit omsættelige. Dette betyder, at den eksportør, der indrømmes et certifikat til at udligne told på fremtidig import af råmaterialer, ikke har nogen forpligtelse til faktisk at forbruge de importerede råmaterialer i produktionsprocessen eller endda til faktisk at importere råmaterialer (der er altså ingen forpligtelse til at være faktisk bruger). Eksportøren kan i stedet vælge at sælge certifikatet til importører. DFRC kan derfor ikke anses for at være en substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningen ([1]).

(66) Det fremgår af ovenstående, at den indiske regering ved at udstede et frit omsætteligt certifikat yder et finansielt bidrag til eksportører. Under disse omstændigheder er certifikaterne reelt et direkte tilskud fra den indiske regering til de pågældende eksportører.

(67) Det kan konkluderes, at dette finansielle bidrag fra Indiens regering medfører en fordel for indehaveren af DFRC-licensen, da denne modtager gratis penge, der ikke kunne være tilvejebragt andre steder på det kommercielle marked. Ordningen er derfor et subsidie. Da subsidiet kun kan opnås ved eksport, er det retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det anses derfor for at være specifikt og dermed udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(68) En eksportør benyttede DFRC som substitutionsgodtgørelsesordning. Dette selskab kunne påvise, at mængderne af importerede råmaterialer, der var fritaget for importtold, ikke oversteg de mængder, der blev anvendt til de eksporterede varer. Selskabet kunne endvidere påvise, at der ikke var nogen godtgørelse af importafgifter ud over de afgifter, der oprindelig var blevet pålagt de pågældende importerede råmaterialer. Det konkluderedes derfor, at fritagelsen af det pågældende selskab for importtold var i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I

([1]) Det forhold, at DFRC ikke kan betragtes som en substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningen (dvs. at den indiske lovgivning ikke sikrer, at ordningen vil fungere som en egentlig godtgørelsesordning), udelukker ikke muligheden for, at individuelle eksportører kan benytte DFRC som en godtgørelsesordning.

▼B

til III til grundforordningen, og at der derfor ikke var opnået nogen fordel i undersøgelsesperioden.

(69) To selskaber solgte deres certifikater. Da DFRC kun omfatter de råmaterialer, der er angivet i SION, ville det have været passende at fastslå fordelen ved hjælp af samme metode som ved DEPB, dvs. i procent af værdien af de eksporterede færdige varer. Som ovenfor nævnt har de indiske myndigheder fastsat sådanne standardsatser for de fleste varer, herunder den pågældende vare.

(70) Certifikater efter denne ordning har imidlertid ikke nogen pålydende værdi på samme måde som de kreditter, der indrømmes efter DEPB-ordningen. Certifikatet angiver den mængde råmaterialer, det er tilladt at importere, samt en samlet maksimumsværdi for importen af sådanne råmaterialer. Da en specifik monetær værdi ikke fremgår af de enkelte certifikater, var det i dette tilfælde ikke muligt at fastsætte en fordel af ordningen på grundlag af de eksporterede varers værdi eller mængde. I tilfælde, hvor certifikaterne var blevet overdraget (solgt), blev det derfor anset for rimeligt at beregne fordelen på grundlag af certifikaternes salgspris.

(71) Subsidiebeløbet er blevet fordelt over den samlede eksport i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7 i grundforordningen.

(72) To selskaber opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. For et selskab udgjorde subsidiet 3,08 %, mens subsidiet for det andet var ubetydeligt.

4. **»Export Promotion Capital Goods Scheme«(EPCG) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

a) *Retsgrundlag*

(73) EPCG-ordningen blev bekendtgjort den 1. april 1992. I undersøgelsesperioden reguleredes ordningen af Customs Notification 28/97 og 29/97, der trådte i kraft den 1. april 1997. Nærmere oplysninger om ordningen findes i kapitel 5 i eksport- og importpolitikdokumentet for 2002-2007 og i kapitel 5 i procedurehåndbogen.

b) *Støtteberettigelse*

(74) Ordningen kan benyttes af eksporterende producenter med eller uden støtteproducenter/salgsselskaber, eksporterende forhandlere forbundet med støtteproducenter og leverandører af tjenesteydelser, jf. kapitel 5.2 i eksport- og importpolitikdokumentet for 2002-2007.

c) *Praktisk gennemførelse*

(75) For at drage fordel af denne ordning skal et selskab fremlægge oplysninger for de pågældende myndigheder om arten og værdien af de investeringsgoder, som skal indføres. Afhængig af de eksportforpligtelser, som selskabet er rede til at påtage sig, vil det få bevilling til at indføre investeringsgoder enten til nul-told eller til nedsat told. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til fremstilling af eksporterede varer. Efter anmodning fra eksportøren udstedes der en licens, som giver tilladelse til indførsel til præferencesatser. Der betales et ansøgningsgebyr for udstedelse af licensen.

(76) Indehaveren af EPCG-licensen kan også købe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelen ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på en fordel for den anslåede eksport for så vidt angår levering af investeringsgoder til en indehaver af en EPCG-licens.

▼B

(77) Der er en eksportforpligtelse forbundet med berettigelse til EPCG-ordningen. Eksportforpligtelsen skal opfyldes ved eksport af varer, som er fremstillet ved anvendelse af de investeringsgoder, der er indført i henhold til ordningen. Eksportforpligtelsen indebærer et krav om at eksportere mere end gennemsnittet af selskabets eksport af samme vare i de tre foregående licensår.

(78) Ordningens bestemmelser vedrørende beregningen af eksportforpligtelsen er for nylig blevet ændret. Dette gælder imidlertid kun for licenser udstedt efter 1. april 2003, dvs. efter undersøgelsesperioden. Efter de nye regler vil selskaberne have otte år til at opfylde eksportforpligtelsen (eksportens værdi skal være mindst seks gange større end værdien af den samlede toldfritagelse for importerede investeringsgoder).

d) *Konklusion vedrørende EPCG-ordningen*

(79) En eksportørs betaling af nedsat told eller nul-told udgør et finansielt bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel i form af nedsat told eller fuldstændig fritagelse for betaling af importafgifter. EPCG-ordningen er derfor et subsidie.

(80) Licensen kan ikke opnås uden en forpligtelse til eksport af varer. Da subsidiet er retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, er det specifikt og derfor udligningsberettiget.

(81) Det blev fremført, at udtrykket »materialer« i bilag I, punkt i), til grundforordningen også omfatter investeringsgoder, da disse er afgørende produktionsmaterialer, uden hvilke det ikke ville være muligt at fremstille nogen færdig vare. Det blev endvidere fremført, at det kun er ved anvendelse af investeringsgoder, at råmaterialerne omdannes til færdige varer, og at afskrivningen på investeringsgoderne repræsenterer værdien af de investeringsgoder, der benyttes til fremstillingen af færdige varer. En toldfritagelse for investeringsgoder, der anvendes ved fremstilling af en eksporterede vare, bør derfor behandles som en toldfritagelse for råmaterialer, der benyttes ved fremstilling af eksporterede varer, og en sådan undtagelse skal ikke behandles som en udligningsberettiget fordel som omhandlet i grundforordningen.

Som svar på disse argumenter finder Kommissionen, at investeringsgoder ikke er »materialer« i grundforordningens forstand, fordi de ikke fysisk indgår i de eksporterede varer. Påstandene blev derfor afvist.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(82) Fordelen for selskaberne er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på indførte investeringsgoder ved at fordele dette beløb over en periode, der afspejler den normale afskrivning på sådanne investeringsgoder i den pågældende industri, jf. artikel 7 i grundforordningen. I overensstemmelse med den etablerede praksis er det således beregnede beløb, der gælder for undersøgelsesperioden, blevet justeret ved at tillægge renter i undersøgelsesperioden for at afspejle værdien af fordelen over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. I betragtning af arten af subsidiet, som svarer til et éngangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden (anslået til 10 %) for rimelig. Subsidiebeløbet er derefter blevet fordelt på den samlede eksport i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7 i grundforordningen.

(83) Med hensyn til beregningen af subsidiebeløbet blev det fremført, at en subsidieberegning baseret på »fordelen for producenten« kræver, at subsidiebeløbet (ubetalt told) for undersøgelsesperioden fordeles på hele produktionen (til indenlandsk salg plus eksport) af den pågældende vare. Det blev endvidere fremført, at selskaber, der også har et hjemmemarkedssalg af sengelinned,

▼B

benyttede samme investeringsgoder til hele deres produktion af sengelinned.

Som svar herpå skal det erindres, at denne ordning udelukkende er betinget af eksportresultater. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen skal fordelen af denne ordning derfor kun fordeles på eksportomsætningen, da subsidiet er ydet på grundlag af en bestemt værdi af eksporten af varer i en bestemt periode. Kravet om, at fordele i henhold til ordningen skal fordeles på den samlede omsætning, afvises derfor.

(84) Tre selskaber opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. To selskaber modtog subsidier på henholdsvis 0,38 % og 2,0 %, mens subsidiet for det tredje selskab var ubetydeligt.

5. **»Advance License Scheme«(ALS) (forhåndslicensordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(85) Forhåndslicensordningen har været benyttet siden 1977/78. Ordningen er beskrevet nærmere i stk. 4.1.1 til 4.1.7 i eksport- og importpolitikdokumentet og i dele af kapitel 4 i procedurehåndbogen.

b) *Støtteberettigelse*

(86) Eksportører kan få forhåndslicenser, så de toldfrit kan indføre varer til brug ved fremstillingen af eksportvarer.

c) *Praktisk gennemførelse*

(87) Mængden af den import, der tillades i henhold til denne ordning, fastsættes som en procentdel af den eksporterede mængde færdigvarer. Forhåndslicenserne angiver den tilladte import i mængde og i værdi. I begge tilfælde fastlægges de satser, der benyttes til at bestemme størrelsen af de tilladte toldfri indkøb, for de fleste varer (herunder den pågældende vare) på grundlag af SION. De råmaterialer, der er angivet i forhåndslicenserne, er varer, der benyttes i forbindelse med fremstillingen af den relevante færdigvare.

(88) Forhåndslicenser kan udstedes for:

i) Fysisk eksport: Forhåndslicenser til fysisk eksport kan udstedes til en eksporterende producent eller eksporterende forhandler forbundet med støtteproducenter med henblik på import af råmaterialer, som er nødvendige for eksportvaren (jf. kapitel 4.1.1, litra a) i eksport- og importpolitikken for 2002-2007).

ii) Mellemleverancer: Forhåndslicenser kan udstedes for mellemleverancer til en eksporterende producent for de råmaterialer, som er nødvendige til fremstilling af varer, der skal leveres til den endelige eksportør eller til virksomheder, der foretager transaktioner ligestillet med eksport, og som er indehavere af en anden forhåndslicens. En indehaver af en forhåndslicens, der ønsker at købe råvarerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af forhåndslicenser for mellemleverancer. I sådanne tilfælde afskrives de mængder, der er indkøbt på hjemmemarkedet, på forhåndslicenserne, og der udstedes en mellemledsforhåndslicens til den indenlandske leverandør. Indehaveren af en sådan mellemledsforhåndslicens er berettiget til toldfrit at importere de varer, som er nødvendige for at producere de råmaterialer, der leveres til den endelige eksportør.

iii) Transaktioner ligestillet med eksport: Forhåndslicenser kan udstedes for transaktioner ligestillet med eksport til hovedleverandøren for import af varer, der er nødvendige til fremstilling af varer, der skal leveres til de kategorier, der er

▼B

anført i politikdokumentets stk. 8.2. Ifølge den indiske regering forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder og leverancer af investeringsgoder til indehavere af EPCG-licenser.

iv) Attester til forudgående frigivelse (ARO): En indehaver af en forhåndslicens, der ønsker at købe råvarerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til leverandøren ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesterne til forudgående frigivelse berettiger leverandøren til fordelene ved eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter. ARO-mekanismen kan siges at yde refusion af skatter og afgifter til den producent, der leverer varen, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til eksportøren i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

(89) Det blev fastslået under kontrollen, at kun de under nummer i) omhandlede forhåndslicenser (til fysisk eksport) blev benyttet af en eksporterende producent i undersøgelsesperioden. I forbindelse med denne undersøgelse er det derfor ikke nødvendigt at afgøre, om kategori ii), iii) og iv) er udligningsberettigede.

d) *Konklusioner om ordningen*

(90) Kun eksporterende selskaber tildeles licenser, der kan benyttes til at udligne importtold. Ordningen er således betinget af eksportresultater.

(91) Som ovenfor nævnt blev det fastslået, at ordningen med forhåndslicenser i undersøgelsesperioden blev benyttet af et undersøgt selskab for »fysisk eksport«. Selskabet benyttede ordningen til toldfri import af råmaterialer til eksporterede varer.

(92) Den indiske regering hævdede, at forhåndslicensordningen er en mængdebaseret ordning, og at de råmaterialer, der tillades i henhold til licensen, fastsættes med henvisning til eksportmængden. Det blev endvidere fremført, at uanset hvilke materialer, der indføres i henhold til forhåndslicensordningen, skal disse varer benyttes til at fremstille de eksporterede varer eller til genopfyldning af de lagre af varer, der er benyttet i de allerede eksporterede varer. Ifølge den indiske regering skal de importerede råmaterialer benyttes af eksportøren, og ingen sådanne varer må sælges eller overdrages.

(93) Selv om forhåndslicensordningen synes at være omfattet af en betingelse om, at varerne skal anvendes af den faktiske bruger, blev det bemærket, at der ikke fandtes nogen ordning eller procedure til at bekræfte, om der forbruges råmaterialer i produktionsprocessen for de eksporterede varer og hvilke råmaterialer, der er tale om. Ordningen viser kun, at de toldfrit importerede varer er blevet brugt i produktionsprocessen uden nogen skelnen mellem varernes bestemmelsessted (hjemmemarkedet eller eksportmarkedet).

(94) Det pågældende selskab kunne imidlertid påvise, at mængderne af importerede materialer, der var fritaget for importtold, ikke oversteg de mængder, der blev anvendt til de eksporterede varer. Det konkluderedes derfor, at fritagelsen for importtold på varer, som var nødvendige for den eksporterede vare, i det pågældende tilfælde var indrømmet i henhold til bestemmelserne i bilag I til III til grundforordningen.

▼B

(95) Det konkluderes derfor, at der ikke blev indrømmet selskabet en fordel i henhold til denne ordning.

6. **»Export Processing Zones/Export Oriented Units«(EPZ/EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)**

a) *Retsgrundlag*

(96) EPZ/EOU-ordningen, der blev indført i 1965, er et instrument under eksport- og importpolitikken, som indebærer eksportrelaterede begunstigelser. I undersøgelsesperioden reguleredes ordningen af Customs Notification 53/97, 126/94 og 133/94. Nærmere oplysninger om ordningen findes i kapitel 6 i eksport- og importpolitikdokumentet for 2002-2007 og i kapitel 6 i procedurehåndbogen.

b) *Støtteberettigelse*

(97) I princippet kan selskaber, der forpligter sig til at eksportere hele deres produktion af varer og tjenesteydelser, etableres i henhold til EPZ/EOU-ordningen. Når de har modtaget EPZ/EOU-status, kan de opnå visse fordele. Syv områder i Indien er identificeret som eksportforarbejdningszoner. Eksportorienterede virksomheder kan findes overalt i Indien. De er virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes opsyn i overensstemmelse med Section 65 i toldloven. Selv om EPZ/EOU-virksomheder skal eksportere hele deres produktion, tillader den indiske regering sådanne selskaber at sælge en del af deres produktion på hjemmemarkedet på visse betingelser.

c) *Praktisk gennemførelse*

(98) Selskaber, som ønsker status som EOU eller at etablere sig i en EPZ, skal indgive en ansøgning til de relevante myndigheder. Sådanne ansøgninger skal for en periode på fem år indeholde nærmere oplysninger om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af udførslen, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Selskaber i EPZ og EOU kan deltage i fremstillingen af alle varer. Aftalen om at blive godkendt som et EPZ/EOU-selskab er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes i yderligere perioder.

(99) EPZ/EOU-virksomheder er berettiget til følgende fordele:

i) Fritagelse fra importafgifter på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed

ii) fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører

iii) fritagelse i 10 år indtil 2010 for den skat på indtægter, der normalt skal betales af fortjeneste af eksportsalg i overensstemmelse med Section 10A eller Section 10B i indkomstskatteloven

iv) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

v) mulighed for 100 % udenlandsk ejerskab af egenkapital

vi) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet efter betaling af gældende told som en undtagelse fra det generelle krav om, at hele produktionen skal eksporteres.

(100) Eksportorienterede virksomheder (EOU) eller selskaber i en forarbejdningszone (EPZ) skal i det foreskrevne format føre nøjagtigt regnskab med alle de pågældende importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den

▼B

foretagne eksport. Disse regnskaber skal efter behov regelmæssigt fremlægges for de kompetente myndigheder.

(101) Importøren skal også sikre en minimumsnettoindtjening af udenlandsk valuta i procent af eksporten og eksportresultater som foreskrevet i eksport- og importpolitikken. Alle operationer i en EOU/EPZ skal finde sted i toldlokaliteter.

d) *Konklusioner om EPZ/EOU*

(102) I den aktuelle undersøgelse blev EPZ/EOU-ordningen benyttet af et selskab til import af råmaterialer, investeringsgoder og indkøb af varer på hjemmemarkedet. Desuden benyttede selskabet muligheden for at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet. Det blev konstateret, at selskabet havde benyttet sig af indrømmelser i forbindelse med fritagelsen for told på råmaterialer og investeringsgoder, fritagelsen for forbrugsafgift på varer købt fra lokale leverandører og godtgørelsen af central omsætningsafgift på lokalt indkøbte varer. Kommissionen undersøgte derfor, om disse indrømmelser var udligningsberettigede. I denne forbindelse indebærer EPZ/EOU-ordningen ydelse af subsidier, da indrømmelserne udgør finansielle bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel. Da dette subsidie er retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, er det specifikt og derfor udligningsberettiget.

(103) Råmaterialer og hjælpematerialer kan kun omfattes af den fritagelse, der er omhandlet i bilag I, punkt i), i grundforordningen, hvis de forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, og hvis der forefindes et kontrolsystem til at bekræfte, hvilke råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer, og i hvilke mængder. Det skal bemærkes, at import af maskiner (investeringsgoder) ikke er omfattet af denne fritagelse.

(104) Texprocil fremførte med henvisning til de årsager, der er anført under EPCG-ordningen i betragtning 81, at investeringsgoder indført i henhold til EOU-ordningen ikke bør være udligningsberettigede.

(105) Som svar herpå skal det erindres, at investeringsgoder af de årsager, der er anført i forbindelse med EPCG i betragtning 81, ikke er »materialer« i grundforordningens forstand. Det er endvidere blevet fastslået, at denne ordning retligt udelukkende er afhængig af eksportresultater. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget.

(106) Med hensyn til fritagelse for forbrugsafgifter fandtes det, at den told, som en ikke-eksportorienteret virksomhed betaler på indkøb, krediteres som en godtgørelse og anvendes til betaling af forbrugsafgifter på hjemmemarkedssalget. Staten giver således ikke afkald på yderligere indtægter ved at fritage EOU-selskaber for at betale forbrugsafgifter på deres indkøb, og sådanne selskaber opnår derfor ikke yderligere fordele.

(107) Dette er ikke tilfældet for så vidt angår tilbagebetaling af central omsætningsafgift på lokalt indkøbte varer, da denne afgift ikke refunderes for selskaber, der er aktive på hjemmemarkedet. Det fremgår af stk. 6.12 i eksport- og importpolitikken, at EPZ/EOU er berettiget til denne godtgørelse, hvis de leverede varer er fremstillet i Indien. Med andre ord er eksportorienterede virksomheder i modsætning til indenlandske virksomheder berettiget til refusion af central omsætningsafgift.

(108) Texprocil fremførte også, at central omsætningsafgift på råmaterialer, der er indkøbt i Indien og benyttet ved fremstillingen af eksportvaren, er en indirekte afgift i henhold til punkt h) i bilag I til grundforordningen, og at en fritagelse for en indirekte flerledsafgift opkrævet i tidligere led ikke kan anses for at være udligningsberettiget.

▼B

(109) I punkt h) i listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I til grundforordningen fastsættes følgende: »Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II«.

(110) Det blev fremført, at punkt h) i bilag I til grundforordningen fastsætter følgende:

»i) Indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der er anvendt ved fremstilling af eksporterede varer, er fritaget

ii) Den eneste betingelse er, at de indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led skulle have været opkrævet på de pågældende materialer

iii) Fritagelsen skal indrømmes, selv hvis en sådan fritagelse ikke gives for samme varer, der sælges til indenlandsk forbrug.«

(111) I denne forbindelse skal det bemærkes, at i forbindelse med grundforordningen er »indirekte flerledsafgifter« flerfasede afgifter, der er opkrævet, hvor der ikke forefindes nogen mekanisme til efterfølgende kreditering af afgiften, hvis de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for afgift i en produktionsfase, anvendes i en efterfølgende produktionsfase.

(112) Ved besvarelsen af disse argumenter skal det erindres, at eksportorienterede virksomheder i overensstemmelse med eksport- og importpolitikken er berettiget til godtgørelse af central omsætningsafgift, der er betalt på lokalt indkøbte varer. Med andre ord er det ikke et krav, at varer skal indgå i fremstillingen af eksportvarer. I henhold til den indiske regering er den afgiftspligtige ved omsætningsafgift køberen, og central omsætningsafgift kan normalt ikke refunderes.

(113) Tilbagebetalingen af central omsætningsafgift på lokalt indkøbte varer til eksportorienterede virksomheder anses af følgende årsager for at være et udligningsberettiget subsidie. I medfør af bestemmelserne i punkt h) i bilag I til grundforordningen er refusionen til eksportorienterede virksomheder (der er pålagt en eksportforpligtelse) af central omsætningsafgift betalt på lokalt indkøbte varer en eftergivelse med et for stort beløb, hvis der sammenlignes med varer solgt med henblik på forbrug på hjemmemarkedet (for hvilke central omsætningsafgift ikke refunderes). Som ovenfor nævnt fremgår det af stk. 6.12 i eksport- og importpolitikken, at EPZ/EOU er berettiget til denne godtgørelse, hvis de leverede varer er fremstillet i Indien. I modsætning til selskaber, der sælger på hjemmemarkedet, er eksportorienterede virksomheder berettiget til refusion af central omsætningsafgift. Det er endvidere ikke blevet påvist, at refusionen ydes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen (bilag II til grundforordningen). Der er ikke fremlagt bevis for, at den indiske regering opretholder og anvender en ordning eller procedure til at bekræfte, hvilke råmaterialer der forbruges i produktionen af den eksporterede vare og i hvilke mængder. Desuden fremgik det af undersøgelsen, at det pågældende selskab under fritagelsen for central omsætningsafgift købte en række varer, der ikke forbruges i forbindelse med fremstillingen af de eksporterede varer. Det kan derfor kun konkluderes, at der er foretaget for store udbetalinger.

▼B

(114) Desuden blev det fremført, at den pågældende eksportorienterede virksomhed i denne sag er beliggende i den indiske delstat Uttar Pradesh, og at den lov om omsætningsafgift, der gælder i denne stat, derfor bør tages i betragtning med henblik på at afgøre, om ikke-eksportorienterede virksomheder i denne bestemte stat er fritaget fra at betale omsætningsafgift eller ej. Det blev endvidere fremført, at den indiske lovgivning (omsætningsafgiftsloven) gør det muligt at indrømme fritagelse for eller nedsættelse af afgiften på køb af rå- og pakkematerialer, der benyttes ved fremstilling af eksportvarer. Det blev fremført, at der i denne bestemmelse ikke skelnes mellem, hvorvidt varen eksporteres af en EOU eller en anden virksomhed.

(115) Det blev imidlertid fastslået under kontrolbesøget hos den indiske regering, at der ved mellemstatslig salg pålægges central og ikke lokal omsætningsafgift. Det blev forklaret, at den centrale omsætningsafgift generelt ikke kan refunderes (idet eksportorienterede virksomheder dog er berettiget til refusion af central omsætningsafgift, som er betalt på lokalt indkøbte varer). For så vidt angår den lokale omsætningsafgift, der anvendes ved salg inden for en delstat i Indien, træffer den lokale regering imidlertid beslutning om indrømmelse af fritagelse. Det forhold, at en bestemt delstat kan yde visse andre fritagelser eller indrømmelser i forbindelse med betaling af afgift, er ikke relevant ved vurderingen af, om ordningen er udligningsberettiget for så vidt angår refusion af central omsætningsafgift betalt på lokalt indkøbte varer. Denne påstand blev derfor afvist.

(116) Det kan konkluderes, at da subsidiet er bundet til EPZ/EOU, er det retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det anses derfor for at være specifikt og dermed udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

Fritagelse for importafgift på råmaterialer

(117) Under kontrolbesøget blev arten og mængden af importerede materialer undersøgt. Det fremgik af undersøgelsen, at selskabet købte råmaterialer på hjemmemarkedet og kun importerede mindre mængder. Spørgsmålet om, hvorvidt der var eftergivet et for stort beløb i importafgift, opstod derfor ikke.

Fritagelse for importafgift på investeringsgoder

(118) Investeringsgoder indgår i modsætning til råmaterialer ikke fysisk i de færdige varer. Til beregningsformål svarer det toldbeløb, på hvilket der er givet afkald, til et tilskud til hver import af investeringsgoder. Fordelen for det undersøgte selskab er derfor beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på indførte investeringsgoder ved at fordele dette beløb over en periode, der afspejler den normale afskrivning på sådanne investeringsgoder i den pågældende industri, jf. artikel 7 i grundforordningen. Det således beregnede beløb, der kan tildeles undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved at tillægge renter i undersøgelsesperioden for at afspejle værdien af fordelen over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. I betragtning af arten af subsidiet, som svarer til et éngangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden (anslået til 10 %) for rimelig. Det samlede subsidiebeløb er derefter blevet fordelt på den eksportorienterede virksomheds samlede eksportomsætning i overensstemmelse med artikel 7 i grundforordningen. På grundlag af denne beregning modtog selskabet et subsidie på 6,85 %.

Godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

(119) Fordelen blev beregnet på grundlag af den refusionsberettigede centrale omsætningsafgift på indkøbte varer i undersøgelsesperioden. Subsidiebeløbet er blevet fordelt over den samlede

▼B

eksport i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7 i grundforordningen. På grundlag af denne beregning modtog selskabet et subsidie på 1,75 %.

7. **»Income Tax Exemption« (ITE) (fritagelse for indkomstskat)**

a) *Retsgrundlag*

(120) Retsgrundlaget for indkomstskattefritagelsen (ITE) er Income Tax Act of 1961. I denne lov, som ændres årligt ved Finance Act, fastlægges grundlaget for skatteopkrævningen samt for forskellige fritagelses- og fradragsordninger, der kan gøres krav på. Blandt de fritagelser, som firmaer kan gøre krav på, findes nogle i nævnte lovs Section 10A, 10B og 80HHC, der fastsætter en indkomstskattefritagelse for fortjenester på eksportsalg.

b) *Støtteberettigelse*

(121) Fritagelse i henhold til Section 10A kan opnås af firmaer, der er beliggende i frihandelszoner. Fritagelse i henhold til Section 10B kan opnås af såkaldte »Export Oriented Units« (EOU), eksportorienterede virksomheder. Fritagelse i henhold til Section 80HHC kan opnås af alle firmaer, der udfører varer.

c) *Praktisk gennemførelse*

(122) For at opnå ovennævnte skattefradrag eller -fritagelser skal et selskab anmode herom, når det indsender selvangivelse til skattemyndighederne ved udgangen af hvert skatteår. Skatteåret løber fra den 1. april til den 31. marts. Selvangivelsen skal forelægges for myndighederne senest den 30. november samme år. Det kan vare indtil tre år fra indsendelse af selvangivelsen, inden myndighederne har foretaget den endelige skatteligning. Et selskab kan kun anmode om én af de nedsættelser, der kan indrømmes i henhold til ovennævnte tre Sections.

d) *Konklusion om indkomstskattefritagelsen*

(123) I punkt e) i bilag I til grundforordningen henvises der til »hel eller delvis fritagelse … for direkte skatter … af eksporthensyn« som værende eksportsubsidier. Under ITE yder den indiske regering det pågældende selskab et finansielt bidrag ved at give afkald på statsindtægter i form af direkte skatter, der skulle betales, hvis selskabet ikke opnåede fritagelse for betaling af indkomstskat. Dette finansielle bidrag udgør en fordel for modtageren, hvis indkomstskattepligt mindskes.

(124) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom der indrømmes fritagelse for fortjeneste på eksportsalg, og den anses derfor for specifik.

(125) Den indiske regering og Texprocil fremførte, at indkomstskattefritagelsen i henhold til 80HHC gradvis er under afvikling fra skatteåret april 2001 til marts 2002. Det blev fremført, at det derfor ikke var relevant at udligne denne ordning.

(126) Det blev også fremført, at i henhold til Sub-Section 1B i indkomstskattelovens Section 80HHC er en bestemt procentdel af eksportfortjenesten fritaget i de relevante år, jf. følgende tabel:

Skatteår	Ligningsår	Tilladt fradrag i procent af eksportfortjenesten
2000-2001	2001-2002	80 %
2001-2002	2002-2003	70 %
2002-2003	2003-2004	50 %
2003-2004	2004-2005	30 %

▼B

Skatteår	Ligningsår	Tilladt fradrag i procent af eksportfortjenesten
2004-2005	2005-2006	0 %

(127) For så vidt angår de fremførte argumenter blev det fastslået under kontrollen, at programmet stadig var i kraft ved udgangen af undersøgelsesperioden. Satsen for eksportindtægter, der er fritaget for indkomstskat, udgjorde faktisk 70 %, og ordningen vil stadig medføre fordele for eksporterende producenter i Indien på det tidspunkt, hvor der indføres endelige foranstaltninger. I overensstemmelse med artikel 15 i grundforordningen indføres der udligningstold, medmindre subsidiet eller subsidierne trækkes tilbage, eller det er påvist, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Da indkomstskattefritagelsen i henhold til Section 80HHC klart opfylder kriterierne for pålæggelse af told i henhold til grundforordningens artikel 15, skal enhver fordel som følge heraf være omfattet af den samlede udligningstold.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(128) Anmodning om støtte i henhold til Sections 10A, 10B og 80HHC indgives ved indsendelse af selvangivelse ved udgangen af hvert skatteår. Da skatteåret i Indien løber fra den 1. april til den 31. marts, blev fordelen beregnet på grundlag af den reelle indkomstskattefritagelse, som der blev gjort krav på i det skatteår, der sluttede i undersøgelsesperioden (dvs. 1. april 2001 til 31. marts 2002). Et krav om fritagelse for skat skulle senest være indgivet den 30. september 2002, dvs. ved udgangen af undersøgelsesperioden. Fordelen for eksportørerne er derfor beregnet på grundlag af forskellen mellem de skatter, der normalt skulle betales henholdsvis med og uden nævnte fritagelse. Selskabsskatteprocenten var det pågældende år 35,7 %. Subsidiebeløbet er blevet fordelt over den samlede eksport i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen.

(129) Selv om det blev fremført, at fordelen af subsidiet burde betragtes som nul, blev der stillet forslag om alternative metoder for beregningen af subsidiemargenen, særlig i forbindelse med de gældende skatteprocenter.

(130) I denne forbindelse bemærkes det, at det i artikel 5 i grundforordningen er fastsat, at det udligningsberettigede subsidiebeløb bør beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Som ovenfor nævnt blev fordelen beregnet på grundlag af den skattepligtige fortjeneste, der normalt er opnået i skatteåret 2001/02 (dvs. fra 1. april 2001 til 31. marts 2002), som sluttede halvvejs gennem undersøgelsesperioden. I skatteåret 2001/02 (som er ligningsåret 2002/03) var den faktiske sats for eksportindkomst (dvs. den procentdel af eksportindtægterne, der er berettiget til skattefritagelse), der er fritaget for indkomstskat, 70 %. For det efterfølgende skatteår (dvs. fra 1. april 2002 til 31. marts 2003) er den faktiske andel af eksportindkomsten, der er fritaget for indkomstskat, på 50 %. Da en del af dette sidstnævnte skatteår ligger inden for undersøgelsesperioden i denne procedure, finder Kommissionen, at det er passende at foretage beregningen af de udligningsberettigede subsidiers størrelse på grundlag af et forholdsmæssigt gennemsnit af de to satser, der var gældende i undersøgelsesperioden, dvs. 60 %. Der er derfor foretaget passende justeringer af subsidiebeløbet for de selskaber, der benyttede sig af denne ordning.

(131) Det blev også fremført, at DEPB-indkomsten skulle fratrækkes den skattepligtige indkomst. Det hævdedes, at der uden DEPB-indtægterne ikke ville have været nogen skattepligtig fortjeneste af eksportsalget. Dette argument er irrelevant. Selv hvis det var passende at medtage fordelen ved DEPB, gives den til berettigede selskaber i form af et kontant tilskud (nemlig en

▼B

direkte overførsel af midler), mens indkomstskattefritagelsen vedrører afkald på statslige indtægter, der ellers ville være indgået. Selv om DEPB-fordele klart er en del af en virksomheds samlede indtægter, følger de to subsidier af to uafhængige foranstaltninger, som den indiske regering har truffet. Det er ikke op til undersøgelsesmyndigheden at forsøge at rekonstruere den situation, som ville gælde, hvis visse subsidier ikke eksisterede. Under alle omstændigheder hidrører et selskabs skattepligtige fortjeneste, af eksporten eller af alle transaktioner, fra en sammenligning af dets samlede indtægter og omkostninger, der består af mange forskellige elementer, og som følger af alle former for kommercielle beslutninger og markedskræfter. Det ville være urimeligt at udvælge et enkelt element (f. eks. DEPB-indkomsten) og udtage dette fra beregningen. Hvorom alting er, blev fordelen som ovenfor nævnt beregnet for alle selskaber af den reelle indkomstskattefritagelse, der krævedes i det skatteår, som sluttede i løbet af undersøgelsesperioden (dvs. 1. april 2001 til 31. marts 2002).

(132) Seks selskaber opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. Fem selskaber modtog subsidier på mellem 0,32 % og 3,70 %, mens subsidiet for det sjette selskab var ubetydeligt.

8. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(133) Det udligningsberettigede subsidiebeløb, der i overensstemmelse med grundforordningen er fastsat for de undersøgte eksporterende producenter, udgør udtrykt i værdi mellem 3,09 % og 10,44 %.

(134) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven, 7,67 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige selskaber i stikprøven. Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (over 90 %), blev restsubsidiemargenen for alle andre selskaber fastsat til niveauet for det selskab, der havde den højeste individuelle margen, dvs. 10,44 %.

Subsidiets type	DEPB	DFRC	EPCG	EPZ/EOU	ITE	I ALT
	Efter-eksport					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven						7,67 %
Alle andre selskaber						10,44 %

▼B

(135) For et selskab i stikprøven, nemlig Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, blev det fastslået, at det anvendte licenser, der var indhentet af to selskaber, som det var forretningsmæssigt forbundet med, nemlig Nowrosjee Wadia & Sons Limited og N. W. Exports Limited. Det fremgik af undersøgelsen, at de to forretningsmæssigt forbundne selskaber eksporterede varer fremstillet af Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd. De pågældende selskaber bør derfor være omfattet af den subsidiemargen, der er fastsat for Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.

D. **EF-ERHVERVSGRENEN**

(136) Den pågældende vare produceres i Fællesskabet af:

— De producenter, på hvis vegne klagen blev indgivet; alle de producenter, som indgik i stikprøven (»EF-producenterne i stikprøven«), var også med til at klage

— Andre producenter i Fællesskabet, som ikke var klagende parter og ikke samarbejdede. Et produktionsselskab, som var imod proceduren, og som tegnede sig for mindre end 1 % af produktionen i Fællesskabet.

(137) Kommissionen har undersøgt, om alle disse selskaber kunne anses for at være producenter i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, i grundforordningen. Alle de ovennævnte selskabers produktion udgør produktionen i Fællesskabet.

(138) Erhvervsgrenen i Fællesskabet består af 29 producenter i Fællesskabet, som samarbejdede med Kommissionen, herunder også de fem EF-producenter i stikprøven. Disse producenter tegner sig for 45 % af produktionen i Fællesskabet af sengelinned af bomuld. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8, i grundforordningen.

E. **SKADE**

1. **Indledende bemærkninger**

(139) I betragtning af, at der er anvendt stikprøver for EF-erhvervsgrenen, er skaden på den ene side blevet vurderet på grundlag af oplysninger om udviklingen med hensyn til produktion, produktivitet, salg, markedsandel, beskæftigelse og vækst, der er indhentet for hele EF-erhvervsgrenen. På den anden side blev de oplysninger, der blev indhentet hos EF-producenterne i stikprøven, analyseret med henblik på at kaste lys over udviklingen med hensyn til priser og rentabilitet, likviditet, evnen til at tilvejebringe kapital og investeringer, lagre, kapacitet, kapacitetsanvendelse, afkast af investeringer og lønninger.

2. **Forbruget i Fællesskabet**

(140) Forbruget i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-producenternes produktionsmængde ifølge Eurocoton minus Eurostats tal for eksporten plus Eurostats oplysninger om importen fra Indien og andre tredjelande. Mellem 1999 og undersøgelsesperioden steg det åbenbare forbrug i Fællesskabet støt fra 173 651 tons til 199 881 tons, dvs. med 15 %.

3. **Import fra det pågældende land**

a) *Mængde og markedsandel*

(141) Importen af sengelinned af bomuld fra Indien til Fællesskabet faldt udtrykt i mængde fra 15 700 tons i 1999 til 14 300 tons i undersøgelsesperioden, dvs. med 9 % i løbet af den betragtede periode. Efter en svag stigning mellem 1999 og 2000 faldt importen i 2001. Den tilsvarende markedsandel faldt fra 9,1 % i 1999 til 7,2 % i undersøgelsesperioden.

▼B

(142) Selv om importen fra Indien tabte markedsandel i den betragtede periode, har denne import et omfang, som ligger betydeligt over det niveau, der er fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 11. Betydningen af denne import fremgår også af en sammenligning med EF-erhvervsgrenens markedsandel. Markedsandelen for importen med oprindelse i Indien svarer til mere end en tredjedel af EF-erhvervsgrenens markedsandel. Det er også værd at bemærke, at importen i de første ni måneder af 2003 er steget med mere end 11 % i forhold til året før.

b) *Priser*

(143) Gennemsnitsprisen på de fra Indien importerede varer lå i 1999 og 2000 stabilt på omkring 5,65 EUR/kg. I 2001 steg den til omkring 5,80 EUR/kg og faldt derefter i undersøgelsesperioden til omkring 5,50 EUR/kg, dvs. med 5 %.

c) *Prisunderbud*

(144) Med henblik på at undersøge spørgsmålet om prisunderbud blev EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitspriser pr. varetype ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på fællesskabsmarkedet sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpriser for de pågældende importerede varer. Sammenligningen blev foretaget efter fradrag af nedslag og rabatter. EF-erhvervsgrenens priser blev justeret til niveauet ab fabrik. Priserne på de pågældende importvarer blev fastsat på cif-basis med en passende justering for told og omkostninger efter importen.

(145) Det fremgik af denne sammenligning, at de pågældende varer med oprindelse i Indien i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå mellem 26 % og 77 % under EF-erhvervsgrenens priser. I over 75 % af tilfældene udgjorde underbudsmargenerne mellem 60 % og 70 %.

4. **EF-erhvervsgrenens situation**

(146) Det blev undersøgt, om EF-erhvervsgrenen stadig var ved at overvinde følgerne af tidligere subsidiering eller dumping, men der fandtes ingen beviser for, at dette skulle være tilfældet.

(147) Det blev fremført, at EF-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade, idet den var beskyttet af kontingenter. Det er korrekt, at der i undersøgelsesperioden blev anvendt kontingenter. Retsgrundlaget for disse kontingenter i international lov er WTO-aftalen om tekstiler og beklædningsgenstande. De vil blive afviklet pr. 31. december 2004. Det skal bemærkes, at disse kontingenter ikke har været udnyttet fuldt ud i undersøgelsesperioden. De mængder, der kan indføres i henhold til kontingenterne, svarer til en betydelig del af fællesskabsmarkedet. På grundlag af tallene for forbruget i undersøgelsesperioden svarer det årlige 2002 kontingent for Indien faktisk til en markedsandel på omkring 12 %. Det skal også bemærkes, at fastsættelsen af disse tekstilkontingenters størrelse er et resultat af regulære forhandlinger, som ligger uden for de analytiske rammer, der er forudset i grundforordningen. Det kan ikke udelukkes, at kontingenter kan have virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, men deres blotte eksistens forhindrer ikke EF-erhvervsgrenen i at lide skade. Analysen af tallene i det aktuelle tilfælde viser, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden til trods for eksistensen af kontingenterne. Faktisk blev EF-erhvervsgrenens situation forværret, selv om de indiske eksportører ikke udnyttede deres tildelte kontingent fuldt ud i undersøgelsesperioden. Påstanden afvises derfor.

▼B

a) *Oplysninger vedrørende EF-erhvervsgrenen som helhed*

Produktion, beskæftigelse og produktivitet

(148) EF-erhvervsgrenens produktionsmængde steg svagt mellem 1999 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 37 700 tons til 39 500 tons (svarende til 5 %).

(149) Beskæftigelsen lå stort set stabilt på omkring 5 500 ansatte. Produktiviteten steg derfor fra 6,8 tons pr. ansat i 1999 til 7,2 tons pr. ansat i undersøgelsesperioden, dvs. med 6 % i løbet af den betragtede periode.

Salgsmængde og markedsandel

(150) I løbet af den betragtede periode steg EF-erhvervsgrenens salg udtrykt i mængde med 4 % fra 36 200 tons i 1999 til 37 800 tons i undersøgelsesperioden. Den var steget til 38 300 tons i 2001, men faldt i undersøgelsesperioden. Omsætningen fra dette salg steg fra 410 mio. EUR i 1999 til 441 mio. EUR i 2001, men faldt derefter med 5 procentpoint til 420 mio. EUR i undersøgelsesperioden.

(151) Selv om forbruget på fællesskabsmarkedet steg med 15 % i samme periode, faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel faktisk fra 20,8 % til 18,9 % i undersøgelsesperioden. Markedsandelen lå på omkring 20 % mellem 1999 og 2001 og faldt med 1,5 procentpoint mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

Vækst

(152) Mens forbruget i Fællesskabet steg med 15 % mellem 1999 og undersøgelsesperioden, steg EF-erhvervsgrenens salg udtrykt i mængde kun med 4 %. På den anden side steg den samlede importmængde med 35 % i samme periode, idet den væsentligste stigning var fra 120 000 tons i 2001 til 139 000 tons i undersøgelsesperioden. Mens markedsandelen for alle importerede varer steg med mere end 10 procentpoint, faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel fra 20,8 % til 18,9 %. Dette betyder, at EF-erhvervsgrenen ikke i tilstrækkeligt omfang kunne deltage i markedets vækst mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

b) *Oplysninger vedrørende EF-producenterne i stikprøven*

Lagre, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

(153) For så vidt angår lagerbeholdningerne varierer de betydeligt, fordi hovedparten af produktionen fremstilles efter bestilling, således at muligheden for, at der kun fremstilles til lagre, mindskes. Der konstateredes stigende lagerbeholdninger hos EF-producenterne i stikprøven, men det fandtes, at lagerbeholdninger ikke var en relevant skadesindikator i den aktuelle sag på grund af de industrispecifikke store svingninger i lagerbeholdningerne.

(154) Produktionskapaciteten var vanskelig at fastslå for næsten alle EF-producenter i stikprøven, fordi produktionen af samme vare er individualiseret og kræver forskellige kombinationer af maskiner. Det er derfor umuligt at drage en samlet konklusion om kapaciteten i forbindelse med samme vare ud fra individuelle maskiners kapacitet. Desuden er en del af produktionsprocessen lagt ud til underleverandører hos nogle af EF-producenterne i stikprøven.

(155) For de varer, der gennemgår en trykkeproces, anses trykkeriafdelingen for at være den faktor, der for alle EF-producenterne i stikprøven er afgørende for kapaciteten i forbindelse med trykt sengelinned. Det konstateredes, at kapacitetsudnyttelsen i trykkeriafdelingen var faldet støt fra 90 % til 82 %.

(156) Det blev fremført, at udviklingen i produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen ikke kan støtte en konklusion om skade. I denne forbindelse erkendes det, at det ligesom i tidligere undersø-

▼B

gelser vedrørende samme vare ikke var muligt at drage en samlet konklusion om individuelle maskiners kapacitet. Ikke desto mindre var analysen af trykkekapaciteten en af de indikationer, der — selv om den kun var begrænset til en del af den samme vare — tydede på, at der forekom skade.

Priser

(157) Gennemsnitspriserne pr. kg for producenterne i stikprøven stig gradvist fra 13,3 EUR til 14,2 EUR i løbet af den betragtede periode. Dette skal ses i lyset af, at denne gennemsnitspris omfatter såvel dyre som billige typer af den pågældende vare, og at EF-erhvervsgrenen har været tvunget til at foretage en omlægning til øget salg af nicheprodukter af højere værdi, idet deres salg af massevarer er blevet overtaget af import fra lavprislande. På den anden side steg EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser pr. kg samlet set marginalt fra 11,3 EUR i 1999 til 11,5 EUR i 2001, men faldt derefter til 11,1 EUR i undersøgelsesperioden.

(158) Det blev fremført, at udviklingen i priserne ikke kan støtte en konklusion om skade. Denne påstand var kun baseret på, at salgspriserne for selskaberne i stikprøven steg svagt, hvilket imidlertid er forklaret i betragtning 157. Endvidere er prisudviklingen kun én faktor, der skal analyseres. Desuden steg de samlede enhedsomkostninger også, og efterhånden som EF-erhvervsgrenen er gået mere og mere over til at fremstille nicheprodukter med stor værditilvækst, gav dette en højere pris. En stigende gennemsnitspris er derfor ikke nødvendigvis tegn på, at der ikke forekommer skade. Påstanden afvises derfor.

Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital

(159) Mellem 1999 og 2001 faldt investeringerne betydeligt, nemlig fra 7 mio. EUR til 2,5 mio. EUR. Mellem 2001 og undersøgelsesperioden var investeringerne ret stabile og svarede i undersøgelsesperioden til kun 41 % af det beløb, der blev investeret i 1999.

(160) EF-erhvervsgrenen fremsatte ikke påstand om, at den havde problemer med at tilvejebringe kapital til sine aktiviteter, og der var heller ingen tegn på dette.

Rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet

(161) I løbet af den betragtede periode faldt rentabilitet for EF-producenterne i stikprøven betydeligt, nemlig fra 7,7 % i 1999 til 4,4 % i undersøgelsesperioden. dvs. med 42 %. Afkastet af investeringerne fulgte samme tendens og faldt fra 10,5 % i 1999 til 5,9 % i undersøgelsesperioden, dvs. med 44 %.

(162) Det blev fremført, at en gennemsnitlig rentabilitet på over 5 % i den betragtede periode ikke kan betragtes som tegn på skade. I denne forbindelse skal skaden navnlig fastsættes i forhold til undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden udgjorde rentabiliteten kun 4,4 %. Rentabiliteten havde desuden nået 7,7 % i 1999, et år hvor EF-erhvervsgrenen ikke led under konkurrence fra subsidieret import, og faldt derefter med 43 % i løbet af den betragtede periode; dvs. at der var et betydeligt fald i løbet af den betragtede periode som følge af voldsom konkurrence fra subsidieret import. Som følge heraf lå rentabiliteten i undersøgelsesperioden under den rentabilitet, der kunne have været opnået uden den subsidierede import, nemlig 6,5 %.

(163) Det blev fremført, at faldet i rentabilitet for selskaberne i stikprøven ikke kan tilskrives subsidieret import, men stigende arbejdskraftomkostninger og faldende investeringer. De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger for stikprøven steg kun med 4,2 % i den betragtede periode, og dette forklarer derfor ikke faldet i rentabiliteten. Endvidere medfører et fald i investeringerne

▼B

ikke nødvendigvis et fald i rentabiliteten. Påstanden afvises derfor.

(164) Det blev fremført, at faldet i afkastet af investeringerne blot afspejler faldet i investeringerne. Afkastet af investeringerne er imidlertid defineret som fortjenesten i forhold til værdien af de samlede aktiver. Faldet i investeringerne vil derfor bidrage til et fald i værdien af de samlede aktiver og således til et fald i afkastet af investeringerne. Påstanden afvises derfor.

(165) Den likviditet, der hidrørte fra den samme vare, faldt betydeligt fra 16,8 mio. EUR i 1999 til 11,3 mio. EUR i undersøgelsesperioden. Den væsentligste nedgang fandt sted i 2000, hvor likviditeten faldt med 27 %. Mellem 2000 og undersøgelsesperioden faldt den med yderligere 5 %.

(166) Det blev fremført, at Kommissionen fandt, at likviditeten var en uvæsentlig indikator. I denne forbindelse skal det bemærkes, at likviditeten påvirkes af svingninger i lagerbeholdningerne, og den er derfor en indikator af begrænset relevans. Det skal ikke desto mindre bemærkes, at den negative udvikling i likviditeten i løbet af den betragtede periode er i overensstemmelse med de øvrige indikatorer, hvilket bekræfter den negative udvikling for EF-erhvervsgrenen, og den skal ikke betragtes som uvæsentlig.

Lønninger

(167) Lønningsomkostningerne steg med 3,3 % i løbet af den betragtede periode, nemlig fra 35,2 mio. EUR i 1999 til 36,3 mio. EUR i undersøgelsesperioden. Da antallet af ansatte var stort set stabilt, steg de gennemsnitlige arbejdskraftsomkostninger også, nemlig fra 29 100 EUR til 30 300 EUR. Disse stigninger er nominelle og ligger væsentligt under stigningen i forbrugerpriserne, der var på over 7,8 % i den betragtede periode.

(168) Det blev fremført, at lønstigningerne ikke tyder på skade. I denne forbindelse bemærkes det, at de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger for selskaberne i stikprøven nominelt kun er steget med 4,2 % i løbet af den betragtede periode, hvilket under hensyntagen til stigningen i forbrugerpriserne betyder, at de reelt er faldet med omkring 3,6 %.

De udligningsberettigede subsidiers størrelse

(169) I betragtning af størrelsen af og priserne på den subsidierede import kan virkningerne af den faktiske subsidiemargen, der også er væsentlig, ikke anses for at være ubetydelige.

Indikatorernes relevans

(170) Det blev fremført, at produktionen, produktiviteten og salgsmængden var stigende, og at beskæftigelsen var stabil, hvilket ikke bekræfter tilstedeværelsen af skade. Det blev også fremført, at analysen af lagerbeholdningerne og evnen til at tilvejebringe kapital ikke bekræftede, at der forekom skade, og at det derfor var meningsløst at fremsætte bemærkninger til denne faktor. I denne forbindelse skal det bemærkes, at skade skal konstateres på grundlag af en undersøgelse af talrige faktorer, og at hverken en eller flere af disse ifølge grundforordningens artikel 8, stk. 5, nødvendigvis er udslagsgivende for en afgørelse. Argumentet er ikke overbevisende, da ingen enkelt indikator i sig selv er relevant, og da andre indikatorer udviste en negativ tendens. Argumentet afvises derfor.

5. **Konklusion om skade**

(171) Undersøgelsen af de ovennævnte faktorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 1999 og undersøgelsesperioden. Rentabiliteten faldt betydeligt i løbet af den betragtede periode, og EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt i løbet af den betragtede perioden med 9,1 %. Flere andre skadesindikatorer, såsom kapacitetsudnyttelsen, likviditeten,

▼B

afkastet af investeringerne og investeringerne, udviklede sig også negativt. For EF-producenterne i stikprøven reduceredes investeringerne væsentligt, og også afkastet af investeringerne faldt betydeligt. Beskæftigelsen var stort set uændret. Nogle indikatorer viste en positiv udvikling: i løbet af den betragtede periode steg EF-erhvervsgrenens omsætning og salgsmængde svagt. Produktiviteten og lønningerne steg marginalt. For så vidt angår de gennemsnitlige salgspriser for producenterne i stikprøven udviste de en opadgående tendens i løbet af den betragtede periode, hvilket imidlertid delvis skyldes en omlægning til salg af nicheprodukter af højere værdi. Det skal imidlertid bemærkes, at forbruget i Fællesskabet i samme periode steg med 15 %, mens EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 9,1 %. EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser faldt endvidere i løbet af den betragtede periode.

(172) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 8 i grundforordningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

(173) I henhold til artikel 8, stk. 6, i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import med oprindelse i Indien har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import.

2. Virkningerne af den subsidierede import

(174) Den samlede import af sengelinned af bomuld fra Indien til Fællesskabet faldt udtrykt i mængde fra 15 700 tons i 1999 til 14 300 tons i undersøgelsesperioden, dvs. med 9 %. Efter en svag stigning mellem 1999 og 2000 faldt importen i 2001 og var stabil i undersøgelsesperioden. Den tilsvarende markedsandel faldt fra 9,1 % i 1999 til 7,2 % i undersøgelsesperioden, hvilket stadig er betydeligt.

(175) Gennemsnitspriserne på den indiske vare faldt svagt i løbet af den betragtede periode. De lå i 1999 og 2000 stabilt på omkring 5,65 EUR pr. kg. I 2001 steg de til omkring 5,80 EUR pr. kg, men faldt derefter i undersøgelsesperioden til omkring 5,50 EUR pr. kg, dvs. med 5 %.

(176) Ved analysen af virkningerne af den subsidierede import fandtes det, at prisen er det vigtigste konkurrenceelement. Det er køberne selv, der afgør kvaliteten og designet af den vare, de påtænker at bestille. Det fremgår af analysen af salgs- og købsprocessen i denne sag, at importørerne og forhandlerne før afgivelsen af en ordre til en eksporterende producent i Indien specificerer alle egenskaber (design, farve, kvalitet, størrelse osv.) ved den vare, der skal leveres, og således sammenligner de forskellige producenters tilbud hovedsagelig på grundlag af prisen, da alle andre differentierende elementer allerede er fastsat i indkaldelsen af tilbud eller efterfølgende resulterer af importørens egne tiltag i forbindelse med tilsvarende varer (f.eks. varemærkning). For så vidt angår priser konstateredes det, at priserne på den subsidierede import lå væsentligt under EF-producenternes priser og også under andre tredjelandes eksportørers priser, og at de endda vedblev med at falde i undersøgelsesperioden. Det konstateredes endvidere også, at EF-erhvervsgrenen stort set havde måttet trække sig tilbage fra lavprismarkedssegmenterne, hvor importen fra Indien står stærkt, hvilket også understregede årsagssammenhængen mellem den subsidierede indiske import og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

▼B

(177) Det blev fremført, at importen med oprindelse i Indien faldt i absolutte og relative tal i en situation uden told, og at den tegnede sig for en forholdsvis lille markedsandel og derfor ikke forvoldte skade.

(178) Importen med oprindelse i Indien faldt ganske rigtigt. Ikke desto mindre spiller flere faktorer en rolle for årsagssammenhængen: i undersøgelsesperioden var denne import for det første pålagt en told på henholdsvis 10,2 % (indtil december 2001) og 9,6 % (fra januar 2002), mens importen med oprindelse i Pakistan (der er den største leverandør) har været fritaget for denne told siden januar 2002. For så vidt angår markedsandelens størrelse er det afgørende spørgsmål for det andet ikke, om en markedsandel er forholdsvis lille eller ej, men om den er stor nok til at kunne forvolde væsentlig skade. I denne forbindelse bemærkes det, at importen var betydelig og fandt sted til lave og subsidierede priser, der var lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Det fandtes også, at der var en tidsmæssigt sammenfald mellem denne import og den skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen. Alle disse elementer spillede en vigtig rolle for dette afsnits konklusion, nemlig at importen har forvoldt væsentlig skade.

(179) Importen fra Indien til fællesskabsmarkedet har et sådant omfang og sådanne priser, at den udøvede et betydeligt pres på EF-erhvervsgrenen med hensyn til salgsmængde og priser. EF-erhvervsgrenens manglende salg i markedssegmenterne for lavprisvarer kunne ikke opvejes af nicheprodukter med stor fortjeneste, hvilket førte til fald i navnlig markedsandel, investeringer, rentabilitet og afkast af investeringer for EF-erhvervsgrenen.

(180) Den indiske imports markedsandel i undersøgelsesperioden var væsentlig og langt over ubetydelighedsgrænsen. Den moderate nedgang i mængden havde ikke et sådant omfang, at det kan hævdes, at de indiske eksportører havde en perifær status og var ved at forsvinde fra fællesskabsmarkedet. Det konkluderes derfor, at den subsidierede import fra Indien isoleret set har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Til orientering synes importen fra Indien desuden at være steget med mere end 8 % i første halvår af 2003 i forhold til første halvår af 2002, så det åbenbare fald er sandsynligvis ikke af vedvarende karakter.

(181) Det blev fremført, at den gennemsnitlige subsidiering udgjorde 8 %, og at det gennemsnitlige underbud var meget højere, mens stikprøveproducenternes priser steg.

(182) I denne forbindelse skal det bemærkes, at eksportpriserne i mange tilfælde ikke omfattede omkostninger til design og markedsføring af det pågældende sengelinned, da importøren i Fællesskabet stod for disse tjenester. Der kan ikke gives et rimeligt samlet overslag over disse omkostninger for den samme vare, men en hensyntagen til sådanne omkostninger vil føre til lavere underbudsmargener. EF-erhvervsgrenens priser vedrører i nogle tilfælde også mærkevarer, som har højere pris. Desuden er det fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 6, at undersøgelsen skal påvise, at de subsidierede imports mængder og/eller priser er ansvarlige for virkningerne for EF-erhvervsgrenen. Det er således ikke underbuddet, der i sidste ende er af betydning i denne forbindelse, men importens prisniveau. Det kan derfor ikke konkluderes, at den subsidierede import ikke forvolder væsentlig skade.

3. **Virkninger af andre faktorer**

a) *Påstået dumpingimport med oprindelse i Pakistan*

(183) Pakistan øgede løbende sin markedsandel fra 20,8 % (36 000 tons) i 1999 til 24,7 % i undersøgelsesperioden (49 400 tons). Da de gennemsnitlige eksportpriser fra Pakistan er af samme størrelsesorden som de indiske priser, må det antages, at eksporten fra Pakistan også har forvoldt EF-erhvervsgrenen

▼B

skade. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at der sideløbende med denne antisubsidieundersøgelse er indledt en antidumpingundersøgelse mod samme vare med oprindelse i Pakistan, som endnu ikke er afsluttet, og som er baseret på en påstand om, at pakistanske eksportører øgede deres markedsandel gennem dumping af den pågældende vare i Fællesskabet og derved forvoldte EF-erhvervsgrenen skade. Hvis dette bekræftes af den igangværende undersøgelse, vil der blive truffet passende forholdsregler.

(184) Det konkluderes derfor, at det er sandsynligt, at importen med oprindelse i Pakistan har bidraget til den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Selv om importen fra Pakistan også kan have forvoldt skade, hindrer dette imidlertid ikke, at importen fra Indien i sig selv også forvoldte væsentlig skade.

b) *Import med oprindelse i andre tredjelande end Indien og Pakistan*

(185) Importen med oprindelse i andre tredjelande end Indien og Pakistan steg fra 51 400 tons i 1999 til 75 300 tons i undersøgelsesperioden. Dens markedsandel steg fra 29,6 % i 1999 til 37,7 %. Størstedelen af importen fra denne gruppe lande havde oprindelse i Tyrkiet. Da der er koncernforbindelser mellem selskaber i Tyrkiet og Fællesskabet, er der en vis markedsintegration i form af selskabsintern handel mellem tyrkiske eksporterende producenter og virksomheder i Fællesskabet, der tyder på, at beslutningen om at foretage import fra dette land ikke kun er forbundet med prisen. Dette bekræftes af de gennemsnitlige priser på den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet i undersøgelsesperioden, der var næsten 45 % højere end de indiske priser og 34 % højere end de pakistanske priser. Det er derfor usandsynligt, at importen med oprindelse i Tyrkiet brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

(186) De resterende landes individuelle markedsandele er væsentligt lavere og overstiger ikke 3,9 %, og det er derfor usandsynligt, at nogen væsentlig skade kan tilskrives importen fra disse lande.

(187) Gennemsnitsprisen på importen med oprindelse i andre lande end Indien og Pakistan steg fra 7,18 EUR pr. kg i 1999 til 7,47 EUR pr. kg i 2001 og faldt svagt til 7,40 EUR pr. kg i undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden var disse priser ikke desto mindre omkring 34 % højere end priserne på de fra Indien importerede varer. Importen fra andre tredjelande udøvede derfor ikke et pristryk på EF-erhvervsgrenen i samme grad som importen fra Indien. Desuden havde alle landene i denne gruppe markedsandele på under 4 %. Det konkluderedes derfor, at importen fra andre tredjelande ikke brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som var forvoldt EF-erhvervsgrenen.

c) *Faldende efterspørgsel*

(188) Det blev hævdet, at efterspørgslen efter sengelinned fremstillet af EF-erhvervsgrenen er faldet udtrykt i mængde, idet den har koncentreret sig om den øvre del af markedet, hvor der sælges mindre mængder. Som tidligere nævnt faldt det samlede forbrug af sengelinned i EU imidlertid ikke, men steg snarere i løbet af den betragtede periode. De fleste producenter i Fællesskabet har forskellige varemodeller for forskellige markedssegmenter. Mærkevarerne i den øverste ende af markedet giver stor fortjeneste, men sælges kun i meget små mængder. For at udnytte kapaciteten mest muligt og dække de faste produktionsomkostninger har EF-erhvervsgrenen også brug for et stort salg på markedssegmentet med lavere priser. Der er ingen tegn på, at salget er faldet i dette markedssegment. Dette segment er tværtimod i stadig stigende grad blevet overtaget af lavprisimport, hvilket forvolder EF-erhvervsgrenen skade. I betragtning af den samlede vækst i forbruget, der ikke er begrænset til noget

▼B

bestemt markedssegment, kan efterspørgselssituationen i Fællesskabet derfor ikke siges at have brudt årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

d) *EF-erhvervsgrenens import*

(189) Det blev fremført, at EF-erhvervsgrenen importerede sengelinned af bomuld fra Indien og derved bidrog til skaden. Imidlertid importerede kun en af EF-producenterne i stikprøven rent faktisk sengelinned fra Indien i undersøgelsesperioden, og salget af disse importerede varer tegnede sig kun for en lille del (omkring 10 %) af denne producents samlede omsætning. EF-erhvervsgrenens import af den pågældende vare fra Indien kan derfor ikke bryde årsagssammenhængen mellem importen af subsidierede varer fra Indien og den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen som helhed.

e) *EF-erhvervsgrenens eksportresultater*

(190) Eksporten fra EF-producenterne i stikprøven tegnede sig kun for omkring 0,5 % af deres samlede salg. I betragtning af eksportens ubetydelige del af deres samlede aktiviteter kan denne faktor ikke have bidraget til skaden.

f) *EF-erhvervsgrenens produktivitet*

(191) Udviklingen i produktiviteten er beskrevet i afsnittet om skade i denne forordning. Da produktiviteten steg fra 6,8 tons pr. ansat i 1999 til 7,2 tons pr. ansat i undersøgelsesperioden, dvs. med omkring 6 %, kan denne faktor ikke have bidraget til skaden.

4. **Konklusion**

(192) Med en markedsandel på 7,2 % i undersøgelsesperioden var den subsidierede import med oprindelse i Indien betydelig, og den fandt sted til lave og faldende priser i en periode, hvor EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade udtrykt i faldende markedsandel, kapacitetsudnyttelse, investeringer, rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet.

(193) Importen fra Pakistan har sandsynligvis også forvoldt EF-erhvervsgrenen skade. Dette betyder imidlertid ikke, at den skade, der er forårsaget af importen fra Indien, bliver ubetydelig. De resterende mulige årsager til skade, nemlig importen fra andre lande end Indien og Pakistan, efterspørgselssituationen samt EF-erhvervsgrenens import, eksport og produktivitet, blev undersøgt, men havde ikke brudt årsagssammenhængen mellem importen fra Indien og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. Den indiske imports betydelige omfang og aggressivt lave priser er isoleret set en uafhængig årsag til den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Derfor kan ingen af de andre potentielle årsager til skade ændre, at der er en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og den væsentlige skade.

(194) På grundlag af ovenstående analyse, hvor der er gjort behørigt rede for virkningerne af alle kendte faktorer på EF-erhvervsgrenens situation og skelnet mellem de skadevoldende virkninger af den subsidierede import, konkluderes det, at importen fra Indien har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. artikel 8, stk. 6, i grundforordningen.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. **Almindelige bemærkninger**

(195) Det blev undersøgt, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende subsidiering var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold

▼B

til artikel 31, stk. 1, i grundforordningen overvejede Kommissionen virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter, der var berørt af proceduren, samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

2. **EF-erhvervsgrenen**

(196) EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade. Den har vist sig at være en levedygtig erhvervsgren, der kan konkurrere på redelige markedsvilkår. Den skadelige situation for EF-erhvervsgrenen er et resultat af dens problemer med at konkurrere med subsidieret import til lave priser. Presset fra den subsidierede import har også tvunget en række producenter i Fællesskabet til at indstille produktionen af sengelinned af bomuld.

(197) Kommissionen finder, at en indførelse af foranstaltninger igen vil føre til loyal konkurrence på markedet. EF-erhvervsgrenen burde derefter være i stand til at øge sin salgsmængde og sine priser og derved nå det fortjenstniveau, som er nødvendigt for at berettige fortsatte investeringer i produktionsfaciliteter.

(198) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil EF-erhvervsgrenens situation fortsat blive forværret. Den vil ikke kunne investere i ny produktionskapacitet og konkurrere effektivt med importen fra tredjelande. Nogle selskaber vil blive nødt til at indstille produktionen og afskedige deres ansatte.

(199) Det konkluderes derfor, at en indførelse af udligningsforanstaltninger er i Fællesskabets interesse.

3. **Importører og brugere**

(200) De importører og brugere, der var nævnt i klagen, samt alle kendte sammenslutninger fik tilsendt et spørgeskema. Kommissionen modtog kun en besvarelse af spørgeskemaet fra en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør af den pågældende vare til Fællesskabet.

(201) Salget af den pågældende vare med oprindelse i Indien tegner sig for mindre end 20 % af dette selskabs samlede omsætning. Selskabets samlede rentabilitet er på omkring 10 %. Da der kun foreligger begrænsede oplysninger, var det ikke muligt at analysere de sandsynlige følger af de foreslåede foranstaltninger på importørerne og brugerne som helhed. Da der kun påtænkes en moderat told, og da mange lande ikke er berørt af hverken antidumping- eller udligningstold, kan virkningerne af en indførelse af udligningstold imidlertid anses for begrænsede.

(202) Kommissionen modtog ingen spørgeskemaer fra brugere, men der blev fremsat bemærkninger i en henvendelse fra Ikea og af udlandshandelssammenslutningen.

(203) Det blev fremført, at EF-erhvervsgrenen ikke er i stand til at dække hele efterspørgslen efter sengelinned i Fællesskabet. Det skal erindres, at foranstaltninger ikke skal forhindre import til Fællesskabet, men sikre, at import ikke finder sted til skadevoldende subsidierede priser. Import fra forskellige lande vil fortsat dække en betydelig del af Fællesskabets efterspørgsel. Da der kun påtænkes en begrænset udligningstold, og da mange lande ikke er berørt af antidumping- eller udligningstold, forventes der ingen forsyningsproblemer.

(204) Det blev hævdet, at billig import af sengelinned er nødvendig for den endelige forbruger og for »institutionelle brugere« såsom hoteller og hospitaler, da EF-producenterne ikke fremstiller varer i den billigere del af sortimentet. Det fremgik af undersøgelsen, at de fem EF-producenter i stikprøven stadig fremstiller disse varer. Der var ingen tekniske grunde til, at produktionen af disse varer i Fællesskabet ikke skulle kunne forøges. Desuden påtænkes der kun en begrænset udligningstold, og mange lande er ikke berørt af antidumping- eller udligningstold, så der vil derfor fortsat være alternative leveringskilder.

▼B

4. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(205) På baggrund af ovenstående konkluderer Kommissionen, at hensynet til Fællesskabets interesser ikke betyder, at der er tvingende årsager til ikke at indføre udligningstold.

H. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

1. **Skadestærskel**

(206) For at forhindre, at den subsidierede import forvolder yderligere skade, anses det for passende at indføre udligningsforanstaltninger.

(207) Med henblik på at fastsætte tolden tog Kommissionen hensyn til de subsidiemargener, der er fastlagt, og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

(208) Idet der blev taget hensyn til EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige rentabilitet i 1999 og 2000, fandtes det, at en fortjenstmargen på 6,5 % af omsætningen kunne betragtes som et passende minimum, som EF-erhvervsgrenen kunne have forventet i en situation uden skadevoldende subsidiering. Den nødvendige prisforhøjelse fastsattes derefter på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der anvendtes med henblik på beregning af prisunderbuddet, og den ikke-skadevoldende pris for de varer, som EF-erhvervsgrenen solgte på fællesskabsmarkedet. Den ikke-skadevoldende pris blev beregnet ved at justere EF-erhvervsgrenens salgspris med det faktiske tab eller den faktiske fortjeneste i undersøgelsesperioden og ved at tillægge ovennævnte fortjenstmargen. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt som en procentdel af den samlede cif-importværdi.

2. **Endelige foranstaltninger**

(209) Da skadestærsklen er højere end de konstaterede udligningsmargener, bør de endelige foranstaltninger baseres på sidstnævnte. Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (over 90 %), blev restsubsidiemargenen for alle andre selskaber fastsat til niveauet for det selskab, der havde den højeste individuelle margen, dvs. 10,4 %.

(210) Det blev fastslået, at to af selskaberne i stikprøven, nemlig Texcellence Overseas og Jindal Worldwide, er forretningsmæssigt forbundne. Det fremgik af undersøgelsen, at disse selskaber har fælles aktionærer. Disse to selskaber bør derfor betragtes som en enhed i forbindelse med opkrævning af told, og de bør derfor pålægges samme udligningstold. De mængder af den pågældende vare, som de to selskaber eksporterede til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev benyttet for at sikre en korrekt vægtning. Den vejede gennemsnitlige udligningstold for disse to selskaber udgjorde 7,8 %.

(211) Følgende toldsatser finder derfor anvendelse:

Selskab	Toldsats
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %

▼B

Selskab	Toldsats
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %
Samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven	7,6 %
Alle andre selskaber	10,4 %

(212) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(213) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i selskabets aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Hvis det er relevant, vil denne forordning derefter blive ændret ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle toldsatser, og listen over selskaber i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 6302 21 00 (Taric-kode 6302 21 00 81 og 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-kode 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-kode 6302 31 90 90) og ex 6302 32 90 (Taric-kode 6302 32 90 19).

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Selskab	Toldsats (%)	Taric- tillægskode
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491

▼B

Selskab	Toldsats (%)	Taric- tillægskode
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

3. Tolden fastsættes til 7,6 % (Taric-tillægskode A498) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de selskaber, der er anført i bilaget.

4. Tolden fastsættes til 10,4 % (Taric-tillægskode A999) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de selskaber, der ikke er nævnt i stk. 2 og 3.

5. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent i Indien over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at det pågældende selskab

— ikke eksporterede de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. oktober 2001 til 30. september 2002), og

— ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Indien, som er genstand for de ved denne forordning indførte antisubsidieforanstaltninger, og

— faktisk har eksporteret de pågældende varer til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet,

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 3, ved at tilføje den nye eksporterende producent til listen i bilaget.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

BILAG

Ajit Impex	Mumbai
▼M1	
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Anglo French Textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
▼M1	
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
▼B	
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
▼M1	
Balloons	New Delhi
▼B	
Beepee Enterprise	Mumbai
▼M1	
Bhairav India International	Ahmedabad
▼B	
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼M1	
G-2 International Export Ltd	Ahmedabad
▼B	
Gauranga Homefashions	Mumbai
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
▼M1	
Harimann International	Mumbai
▼B	
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi
Ibats	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Intex Exports	Mumbai
▼M1	
Kabra Brothers	Mumbai
▼B	
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad
Madhu International	Ahmedabad
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
▼M1	
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
▼B	
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Pacific Exports	Ahmedabad
Pattex Exports	Mumbai
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
▼M1	
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Prem Textiles	Indore
Punch Exporters	Mumbai

▼B

Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles	Indore
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad

▼M1

Sarah Exports	Mumbai

▼B

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shivani Exports	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai

▼M1

S.P.Impex	Indore

▼B

Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Sunny Made-ups	Mumbai
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai

▼M1

►C1 Synergy Lifestyles Pvt. Ltd ◄	Mumbai

▼B

Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai

▼M1

Texmart Import Export	Ahmedabad

▼B

The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V&K Associates	Mumbai

▼M1

Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai

▼B

Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur